

[Viggo Starcke.]

bagved den høje regerings fire skattelovs-forslag, er almindeligt blevet betegnet som alvorlig, men ikke fortvivlet, og i en alvorlig, næsten fortvivlet situation er opgaverne fordelt i to grupper: dels de hurtigt virkende akutte foranstaltninger, dels en fjernelse af de årsager, der har ført til, at denne situation er opstået, for at disse årsager ikke skal blive ved at virke, så at krisen og vanskelighederne bliver kroniske.

Vi har fra vor side for over et år siden forudsagt, at disse tilstande ville opstå. Vi har for over et år siden angivet de veje, som vi mente man burde gå. Det tidligere regeringsparti, som bærer ansvaret for de ulykker, Danmark står overfor, har ikke villet gå de veje, som vi anbefalede, og de nuværende regeringspartier har ikke villet støtte vore råd med fornøden kraft. Følgerne ser vi i dag.

Der er ingen tvivl om, at situationen er alvorlig, men på den anden side synes jeg, at man i nogle retninger ligesom maler Fanden på væggen mere end nødvendigt. Man siger: Danmark er fattigt, man siger: Danmark står på fallittens rand. Efter vort skøn er dette overdrevent. Danmark er ikke noget fattigt land, og det er egnet til at skade både Danmarks anseelse og Danmarks kreditmuligheder og kreditværdighed, at sige det. Danmark var et af de lande i Europa, der slap billigst gennem krigen. Krigen gjorde os ganske vist fattigere, men vi har i dag en produktion så høj som aldrig før, og det kan ikke gøre os fattigere. Vi har i flere år haft en meget høj beskæftigelse med meget ringe arbejdsløshed — professorudvalget til trods. Det danske landbrug har i løbet af de sidste år forøget antallet af kreaturer med ca. 100 000 stykker og svinebesætningerne med ca. 500 000. Landbrugets forrentningsprocent ligger på 9,3, til trods for at denne procent beregnes efter brugenes handelspris og ikke efter deres vurderingspris, således at denne forrentningsprocent ville være endnu højere, hvis man brugte vurderingspriserne som grundlag.

Som følge deraf er landejendomspriserne stigende. Det er sådan, at en slagteko i år koster lige så meget, som en kælleko kostede i fjor. Sukkerhøsten er på ca. 40 000 t, svarende til en værdi af ca. 50 mill. kr. Skibstonnagen er steget fra 1 137 000 til 1 190 000 t. Vi har fået bygget mange huse, mange fabrikker, mange elektricitetsværker. Det vil sige, at der er foretaget en betydelig investering. Investeringen var i

1948 3 711 mill. kr. I nationalbudgettet beregnes den til i 1950 at være 4 890 mill. kr., d. v. s. ca. 1 200 mill. kr. større. Alene dette viser, at de problemer, vi står overfor med underbalancen på vor handel, har en stor del af deres forklaring i investeringen. Alene antallet af kreaturer og svin ville kunne yde dækning for Danmarks underskud, og forskellen i vurderingen af underskuddet på handelsbalancen, en stigning fra 400 til 700 mill. kr., svarer kun til mellem 6 og 7 pct. af Danmarks årsomsætning.

Vi har i Danmark haft tre milde, fugtige vintre på rad. Disse milde vintre har sparet os store mængder af foder- og brændselstoffer, samtidig med at vejarbejder og byggearbejder har kunnet foregå det meste af året. Det har vi ikke kunnet blive fattigere af. De milde, fugtige vintre har betinget tre usædvanligt gode høstår med op imod rekordhøst. Det har heller ikke kunnet gøre Danmark fattigere. Vi har fået over 1 000 mill. kr. foræret i Marshallhjælp. Årsagen til fattigdommen kan ikke ligge dér. Danmark er et af naturen tilsmilet land, som kan producere mere mad, end vi kan spise. Vi har med vore mange gode havne meget gunstige og billige transportmuligheder. Vi har en dygtig og arbejdsom befolkning, som har været i fuldt arbejde, og befolkningen både i by og på land har gjort sit arbejde godt. Naturen har velsignet os, og alligevel er resultatet så elendigt, at både befolkningen og politikerne nu nærmest gør indtryk af at være grebet af panik.

Efter vort skøn kan Danmarks situation ganske kort karakteriseres sådan: kassen er tom, men lagrene er fulde. Det vil sige, at den krise, vi er i, er en likviditetskrise. Danmark er ikke fattigt, Danmark er ikke fallit. Vi lever snarere i en højkonjunktur end i en lavkonjunktur. Man har i de regnskaber, man gør op, som regel glemt at gøre status op. Det, der er sket, er simpelthen, at mange af vore erhverv og mange privatpersoner har købt ind, medens det var billigt, hvilket må siges at være en fordelagtig disposition.

Når både naturen og befolkningen har gjort deres sager godt, må årsagen til miseren ligge andre steder. Der er to sæt årsager, hvoraf det ene ligger udenfor landets grænser og det andet indenfor landets grænser. Den farlige internationale situation med den nødvendige opbygning af Vestens forsvar er det ene sæt årsager. De høje udgifter til genrejsning af Danmarks militære forsvarsberedskab, som medlemsskabet af De Forenede Nationer og deltagelsen i At-